

*dnevi poezije
in vina*

© BELETRINA, 2015. VSE PRAVICE PRIDRŽANE.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Prva ustanoviteljica Študentske založbe,
predhodnice zavoda Beletrina,
je Študentska organizacija Univerze v Ljubljani.

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:

WWW.BELETRINA.SI

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.172-1

STANKUS, Vytautas

Vsak hip se bo začelo / Vytautas Stankus ; v slovenščino prevedel
Klemen Pisk. - Ljubljana : Beletrina, 2015

ISBN 978-961-284-091-4

280622592

Vytautas Stankus VSAK HIP SE BO ZAČELO

Prevod
Klemen Pisk

Izvršna urednica
Špela Pavlič

Lektura
Barbara Cerkvenik

Prelom
Jana Kuharič

Tehnični urednik
Marko Hercog

Izdajatelj
Beletrina
Borštnikov trg 2, 1000 Ljubljana
www.zalozba.org

Za založbo
Mitja Čander

Naklada: 1000 izvodov

Ljubljana 2015

Vytautas Stankus
VSAK HIP SE BO ZAČELO

v slovenski jezik prevedel Klemen Pisk

prieš atsisveikinant

2008 07 25

1

pelės graužias į vidų
vadinasi baigiasi vasara
lietaus pirštai užspaudžia skyles

naktimis ola šviečia
tik niekas neužsuka,
net kai lyja

anksčiau, tiesa, būdavo sniego
bet ir tas nebedrįsta

tik mėnulio vidun besigraužiančios pelės
vis krebžda:

– mama, kas ten per žiburiukas?
– vaikelį, sunku bus suprasti:
jo iš tikro nėra, kaip ir mūsų.

yra tik graužatis

pred slovesom

25. 7. 2008

1

miši se poskušajo preglodati v notranjost
to pomeni da se končuje poletje
prsti dežja mašijo luknje

ponoči se brlog sveti
toda nihče se ne oglasi,
niti kadar dežuje

nekoč je bilo tu veliko snega
a tudi ta si več ne upa ne priti

le miši ki se prebijajo v notranjost meseca
kar naprej praskajo:

– mama, kaj pomeni tisti sij?
– otrok moj, težko boš razumel:
v resnici ga sploh ni in nas prav tako ne.

samo glodanje je

before saying goodbye

2008/25/7

1

mice are gnawing their way inside
which means that summer is ending
and rain presses its fingers over the holes

the burrow shines in the night
but no one stops by
even when it rains

earlier, there used to be snow
but even that doesn't dare

only mice gnawing into the moon
constantly scratching away:

– mama, what is that glow over there?
– child, it will be hard for you to understand:
it isn't really there, like us.

there is only the gnawing

2

aš norėčiau kad mudu nubudę
viens į kitą alsuotume tyliai
alsuotume tyliai kol lyja
tingėtume keltis kol lietūs
nuplauna sudegusį miestą
tik ilgesį miesto palieka

kai virš mūsų susiglaudžia sienos

3

dažnai prisimenu mudu
geriančius kavą po tiltu
tu laikai žiburiuką tarp pirštų

upė išlenkia stuburą –
lūžta

2

rad bi da bi se prebudila
in dihala tiho drug v drugega
dihala bi tiho ko bi deževalo
ne bi se nama ljubilo vstati dokler
ne bi dež izpral pogorelega mesta
ostalo bi samo hrepenenje po mestu

in nad nama bi se objele stene

3

pogosto si predstavljam
kako pije kavo pod mostom
ti držiš plamen med prsti

reka usloči hrbet –
in se zlomi

2

i would like for us waking
to sigh to each other quietly
and sigh quietly while it rains
and dally in bed while the rain
washes the burnt-out city
leaving only the longing

as the walls cuddle up close above us

3

often i remember how we
drank coffee under the bridge
you would hold the glow between your fingers

as the river bent its back –
breaking

4

kai slėpėmės bažnyčioje mačiau
tau virš galvos praskrido gulbė
– kas buvo, kas?
– ne, nieko
jau šiam mirime nebus gražiau

4

medtem ko se skrivava v cerkvi vidim
kako ti nad glavo zleti labod
– kaj je bilo to, kaj?
– nič, čisto nič
tudi umiranje ne bo nič lepše

4

when we hid in the church i saw
a swan fly over your head
– what was that, what ...?
– nothing, nothing at all
already in this long dying, it's as beautiful as it gets

sninga

tik miegas tik miegas
mažoji mirtis
kada šitoks rugsėjis – –
nematau, bet girdžiu
kaip po truputį artinas sniegas

siūlės per naktį,
per sapną, genamą šuns
nuo manęs, nuo manęs
ten kur šviesos
ir gyvybės daugiau –

viešpats gliaudo už lango giles
o mes manom, kad sninga,
ir šokam, ir šokam, ir juokiamės
ir pamirštam, kad mirę,
ir auginam vaikus,
ir auginam aguonas rūke,
po to nuo drėgmės trūksta raukšlės

sneži

spanje nič drugega kot spanje
mala smrt
v takšnem septembru – –
ne vidim toda slišim
kako se počasi približuje sneg

ponoči se mi ponuja,
v snu, pes ga prežene
proč od mene, proč od mene
tja kjer je več svetlobe
in življenja –

zunaj gospod lupi želod
mi pa mislimo, da sneži,
in plešemo, in plešemo, in se smejimo
in pozabljamo, da smo umrli,
in vzgajamo otroke,
in gojimo mak v megli,
zaradi vlage nimamo gub

it's snowing

only sleep just sleep
the little death
when it's such a september –
i don't see, but i hear
that the snow is getting closer and closer

sutures through the night,
through my dream, a dog is shepherded
away from me, from me
to where the lights
and life are more –

the lord is shelling acorns through the window
and we think it's snowing
and we dance, and dance, and laugh
and forget that we died
and are raising children,
raising poppies in the fog,
the humidity leaves us wrinkle-free

ir dar kažko trūksta
dabar neįvardinsi, sniegas

nešalta, tik didelis šuo
atsikandęs ramybės

in še marsičesa ne
tega zdaj ni mogoče poimenovati, sneg

sploh ni mraz, samo velik pes
ki si je odgriznil košček miru

still, something is lacking
that can't yet be named, snow

not even cold, it's just a big dog
taking a bite out of tranquility

Spárta

kaskart apie trečią nakties mes
stovėdavom kažkur vilniaus gatvėje,
lydavo, jie rinkdavosi, imdavo stumdytis

duždavo langai, duždavo kūnai,
lydės asfaltas, ir kraujas – šaligatviu,
pro mus lėkdavo akmenys

atvažiuodavo policija, bet nesikišdavo,
greitoji rankiojo kritusius,
tvarstydavo, siūdavo galūnes

tinkami kovai kaskart sugrįždavo ...
mes stovėdavom šioj mėsmalėj, –
ji prisispausdavo arčiau

ir kalbėdavom: apie mažytes žuvis,
apie dūmų siūlą kylantį nuo cigaretės,
apie lapę sniege, apie traukinius

Šparta

vsako noč sva okoli treh
stala nekje na vilenski ulici,
deževalo je, oni pa so se zbirali, začeli prerivati

razbijala so se okna, razbijala telesa,
na pločniku se je kri mešala z asfaltom,
mimo naju so leteli kamni

pripeljala se je policija, toda ni se vmešala,
prva pomoč je pobirala padle,
povijala rane, šivala odpadle dele

za boj primerni so se kar naprej vračali ...
in midva sva stala v tem mlinčku za meso –
ki naju je vse bolj stiskal in stiskal

in govorila sva: o malih ribah,
o nitih dima, ki so se dvigale iz cigaret,
o lisici v snegu, o vlakih

Sparta

every night. about three, somewhere
on Vilnius Street we would stand in the rain
and they would gather, start pushing,

windows and bodies would break,
blood would mix with asphalt, sidewalks,
stones flew by our heads as

the police arrived and stood aside,
an ambulance would gather the fallen,
dress wounds, sew up loose ends,

those fit for battle always came back ...
we would stand in this meat-grinder –
she would press closer

and we would talk about little fishes,
about the threads of smoke rising from our
cigarettes,
about the fox in the snow, about trains

apie tai, kad galima orą atspėti
pagal jų dundesį, galima
valtyje suptis, tam pačiam mieste nubusti

apie tai, kad galima gerti arbatą
iš vieno puodelio, kvėpuoti po vandeniu,
bet labiausiai kalbėdavom

apie mažytes žuvis šiaurės poliuje,
apie sniegą; žiūrėdavom vienas į kitą,
nepraverdavom burnos, ir išaušdavo

o tem, da je vreme mogoče napovedati
po njihovem bobnenju, o tem, kako se lahko
zibaš v čolnu, prebudiš v istem mestu

o tem, da lahko piješ čaj
iz ene skodelice, dihaš pod vodo,
toda največ sva govorila

o malih ribah na severnem polu,
o snegu; zrla sva drug v drugega,
ne da bi odprla usta, in zasvitalo se je

and how you can predict the weather
by their clamor, how you can rock
in a boat, wake up in the same city,

about how you can drink tea
from a single cup, breathe underwater,
but mostly we would talk

about those little fish at the north pole,
and about snow; we would look at each other,
our mouths shut tight, and the sun would rise

keliamieji metai

Balandis – žiauriausias mėnuo

T. S. Eliot

1

yra metas akmenis rankioti
ir metas juos mėtyti, ir
metas yra nedaryti nei vieno, nei kito

2

(spalio antroji)

3

yra metas miegui, keistiems sapnams,
pavyzdžiui: moteris rugių lauke
gimdo varnas, jos krykščia

4

arba: vyras be veido kopia
į kalvą ir gieda kažką
iš Carmina Burana

prestopno leto

April je najokrutnejši mesec

T. S. Eliot

1
obstaja čas, ko nabiramo kamne,
in čas, ko jih mečemo, pa tudi
čas, ko ne počnemo ne enega ne drugega

2
(drugi oktober)

3
čas je za spanec, za najnenavadnejše sanje,
na primer o ženski na polju rži,
ki rojeva krakajoče vrane

4
ali o moškem brez obraza, ki pleza
na hrib in si prepeva nekaj
iz Carmine Burane

leap years

April is the cruellest month

T.S. Eliot

1
there is a time for gathering stones
and a time for throwing them, and
a time for doing neither one thing nor the other

2
(october second)

3
there is time for sleep, strange dreams,
for example: a woman in a field of rye
gives birth to crows, they caw

4
or: a man without a face climbs
a hill and sings something
from Carmina Burana

5

arba: mergina, plaukai pilni dūzgiančių bičių

6

yra metas nubusti

7

(lapkričio septintoji, aštuoniasdešimt ketvirtieji)

8

yra metas nubusti, klausytis,
kaip ji kvėpuoja, beveik nejudėt
pačiam vos kvėpuojant, bijoti pažadint

9

yra metas žiūrėti jai į akis ir šypsotis

10

yra metas žiemos beigi vasaros,
metas persukti laiką

11

yra metas keliauti

5
ali o dekletu z lasmi, polnimi brenčočih čebel

6
čas je za prebujenje

7
(sedmi november, devetnajsto štiriinosemdeset)

8
čas je, ko se prebudiš in poslušaj njo,
kako diha, sam pa se skoraj ne premikaš
in zadržuješ dih, ker se jo bojiš zbuditi

9
je čas, ko ji zreš v oči in se smehljaš

10
tako pozimi kot poleti obstaja čas,
ko se čas premakne

11
čas za potovanje

5
or: a girl with her hair full of buzzing bees

6
there is a time for waking

7
(november seventh, nineteen eighty-four)

8
there is a time for waking, to listen to
how she breathes, to hardly move,
barely breathing oneself, afraid of waking her

9
there is a time for looking into her eyes and smiling

10
there is a time in winter and in summer,
a time to change the time

11
there is a time to travel

12

(gruodis, tąmet sniego nebuvo)

13

metas yra traukiniams, tarpinėms
stotelėms, kur šalta nakvoti,
viešiesiems tualetams, kur valaisi
dantis rytais ir negali atpažinti
žmogaus, kuris žiūri iš veidrodžio

14

bėgių ašmenys spindi,
skrieja pasaulis pro šalį ir galvoji:
o kur aš važiuoju? o kas
ten manęs laukia?

15

nors ten, iš kur važiuoji, irgi, tiesą pasakius,
nieks ypatingai nelaukia

16

ir viskas susilieja – šaukštelio
skimbčiojimas arbatoj sutampa

12

(decembra tistega leta ni bilo snega)

13

je čas, ko si na vlaku, ko je
hladno spati na vmesnih postajah,
je čas na javnih straniščih, kjer si zjutraj
umivaš zobe in ne moreš prepoznati
človeka, ki zre iz ogledala

14

kakor rezila ostri tiri se bleščijo,
svet leti mimo, ti pa premišljuješ:
le kam se peljem? in kdo
me tam čaka?

15

a tudi tam, od koder potuješ, pravzaprav
nihče nikogar ne čaka

16

in vse se zlije med sabo –
zven čajne žličke z

12

(december, at which time there was no snow)

13

there is a time for trains, for in-between
stations where it's cold to sleep,
and public toilets where you brush your teeth
in the morning but can't recognize
the person looking back from the mirror

14

the blades of railroad tracks shine,
the world flies past and you think:
so where am I going? what waits
for me there?

15

and to tell the truth, no one
waits for you whence you came

16

and everything blends – the spoon's
ting in the teacup coincides with

su dundesių bėgių, su dusliu
širdies beldimu, kaimyno
knarkimas įgauna ritmą, melodiką

17
ir pagauni save švilpčiojant fragmentą
dainos iš matyto vaikystėje filmo

18
apie ką jis?

19
(sausio devynioliktąją iškrito sniegas)

20
lyg apie draugystę, lyg apie meilę

21
galbūt dar ne metas apie tai kalbėti

22
galbūt

ropotanjem tirov, z nežnim bitjem
tvojega srca, sosedovo
smrčanje dobiva ritem, melodijo

17
in nenadoma se zalotiš, da žvižgaš odlomek
pesmi iz filma, ki si ga videl v otroštvu

18
o čem že govori?

19
(devetnajstega januarja je zapadel sneg)

20
nemara o prijateljstvu in o ljubezni

21
najbrž še ni čas, da bi govoril o tem

22
najbrž

the trundle of the tracks, with
your heart's gentle knocking, your
neighbor's snoring takes on rhythm, melody

17
and you find yourself whistling a fragment
of a song from a film you saw as a child

18
what is it about?

19
(january nineteenth, snow fell)

20
as if about friendship, as if about love

21
maybe it's not time to talk about that

22
maybe

23

nors ten būta kažko labai
pažįstamo, atpažįstamo, mano
nebuvo nieko

24

apie ką tas filmas? lyg atsimenu jūrą;
mano sapnuose irgi jūra, tiksliau –
daug vandens. taip spėju, nes
kasryt nubundu kiaurai šlapias

25

kasryt yra metas nubusti

26

(nuo vasario dvidešimt šeštosios iki dvidešimt
devintosios)

27

ir štai miestas turintis uostą,
laivai baltom burėm, moterys
sukniom baltom, kvepiančiais plaukais

23

čeprav je bilo tam nekaj, kar se mi je
zdelo zelo znano in prepoznavno, ni bilo
tam ničesar, kar bi bilo moje

24

o čem že govori film? zdi se mi, da se spomnim
morja;
tudi v mojih sanjah je morje, pravzaprav –
veliko vode, vsaj tako se mi zdi, ker
se vsako jutro zbudim čisto premočen

25

vsako jutro je čas, da se zbudiš

26

(od šestindvajsetega do devetindvajsetega februarja)

27

in tu je mesto s pristaniščem,
ladje z belimi jadri, ženske
z belimi oblekami, dišečimi lasmi

23

although something there was very
familiar, recognizable, there was
nothing of mine

24

what is that film about? I seem to remember the
sea;
the sea is also in my dreams, or more specifically –
lots of water, I guess, because
every morning I wake up sopping wet

25

every morning is a time for waking

26

(from february twenty-sixth to twenty-ninth)

27

and here is a city with a harbor,
boats with white sails, women
with white dresses, scented hair

28

ir štai vanduo skalauja man kojas, ir
skliautas dangaus, ir skliautas vandens
yra vienas ir tas pats, ir nebelieka
viršaus nei apačios

29

pasilikti norėčiau, bet

30

kaip aš čia patekau? kur toliau?

31

(kovo mėnesį gimusius prašom išeiti)

32

nubudau: ji paklausė:
ar girdėjai, ką tau kalbėjau?
atsakiau, kad girdėjau, nors
net neįtariau, ji šypsojos
(balandį ji mane paliks)

28

in tu mi voda izpira noge, in
obok neba in obok vode
se zlivata med sabo, tako da več
ne obstaja ne zgoraj ne spodaj

29

rad bi ostal, toda

30

kako sem se sploh znašel tu? kam naprej?

31

(prosim, da rojeni v marcu odidejo)

32

prebudil sem se in vprašala je:
si slišal, kaj sem ti govorila?
odgovoril sem, da sem, čeprav
nisem imel pojma, smehljala se je
(aprila me bo zapustila)

28

and here the water washes my feet, and
the vault of the sky and the vault of the water
are one and the same, and no more
top or bottom remains

29

I would like to stay, but

30

how did I get here? where do I go next?

31

(we ask those who where born in march to leave)

32

I woke up: she asked:
did you hear what I was saying to you?
I told her that I had heard, even though
I had no idea, and she smiled
(she will leave me in april)

33

čia labai plonos sienos, viskas
girdisi: kaip laša virtuvėj vanduo,
kaip gretimam kambarį dejuojama,
magnetofonas ima velti juostelę, nutraukia

34

„nenukabinkime nosies, gardemarinai,
ar būtų gyvenimas kvailas, ar būtų puikus ...“
kaip ten toliau?

35

vienybė burės ir širdies ... ne, ne taip

36

(penkiolikta savaitė, pirmadienis)

37

yra širdies linijos, permušimai, užesiai,
širdies vamzdžiuose blaškosi juodvarnis

38

iš kur jis ten? kaip pateko?

33

tu so stene zelo tanke, vse
se sliši: kapljanje vode v kuhinji,
stokanje v sosednji sobi,
kasetofon začne mečkati trak, strga ga

34

»ne obupajte, mornarji,
naj bo življenje še tako trapasto ali imenitno ...«
kako že gre naprej?

35

enotnost jadra in srca ... ne, tako že ne

36

(petnajsti teden, ponedeljek)

37

črte srca, drhtenje, mrmranje,
v srčnih zaklopkah utriplje krokar

38

kako se je znašel tam? kako je prišel tja?

33

the walls here are very thin, you
can hear how water drips in the kitchen,
how they complain next door, how
the tape deck tangles the tape, rips it

34

“don’t hang your nose, gardes-marine,
whether life is silly or sweet ...”
how does the rest of it go?

35

the unity of sail and heart ... no, not like that

36

(fifteenth week, monday)

37

there are heart lines, flutters, murmurs,
a raven thrashes through heart valves

38

where is he from? how did he get there?

39

nuo gegužės maždaug mėnesį
teko praleisti ligoninėj, švietė
mane ir skanavo, rijau tabletes,
daug miegojau, skaičiau dar daugiau.
pasaulis už lango tęsėsi

40

kitaip sakant: vyko
tas pats per tą patį

41

yra metas klausti, kaip gyvas arba
kuo gyva, kas gi naujo, kaip laikos
šeima, kaip vaikai, ar jau girdėjai
naują t. waitso albumą

42

spalio antrąją nešėm
draugo tėvą į kapines,
karsto rankenos slidžios ir
svoris, ir supratimas,
kad šioj dėžutėje jo nėra,
tik lukštas buvimo

39

od začetka maja sem preživel
približno mesec dni v bolnici, svetili
so vame in me skenirali, goltal sem tablete,
veliko spal, še več bral,
svet zunaj se je nadaljeval

40

skratka: kar naprej
se je dogajalo eno in isto

41

je čas, da se povpraša: kako si ali
kako se imaš, kaj je novega, kako kaj
družina, kako otroci, ali si že slišal
novi album t. waitsa

42

drugega oktobra smo pokopali
prijateljevega očeta,
ročaji težke krste so bili
spolzki, zavedali smo se,
da ga ni v tej škatli,
da je tam samo lupina obstoja

39

from the beginning of may I had to spend
about a month in the hospital, they took
x-rays and scanned me, I swallowed pills,
slept a lot, read even more, the world
continued outside my window

40

in other words:
same shit, different day

41

there is a time to ask, how is life,
how are you doing, what is new, how is
your family, how are the children, have
you heard the new tom waits album

42

october second we carried
our friend's father to his grave,
the handles were slippery,
the weight, the understanding
that it was not him in that box
but a husk of being

43

vanduo kyla į dangų, srūva
debesų kraujagyslėm

44

nieko nereikia galvoti –
rideni kauliukus ir
arba iškris, arba iškris

45

po keturių penkios, stotyje
prie aštunto vagono buvom
trise, rūkydami laukėm ketvirto,
kuris taip ir nepasirodė

46

ir viskas klostosi pagal planą,
mergina prie gretimo suolo
nusiauna batus, žiūrim
į tekančią upę ir nieks
pagal planą nevyksta

47

yra metas skaityti

43

voda se dviga v nebo, teče
po žilah neba

44

o ničemer ni treba razmišljati –
mečeš kocke, naj
padejo, kakor bodo pač padle

45

pet čez štiri, na postaji
smo pri osmem vagonu stali
v troje, kadili smo in čakali četrtega,
ki se tako ali tako ni prikazal

46

in vse poteka po načrtu,
dekle na sosednji klopi
si sezuje čevlje, gledam
tekočo reko in nič
ne gre po načrtu

47

čas za branje je

43

water rises to the sky, flows
in the veins of clouds

44

thinking is unnecessary –
you roll the dice and
either they fall for you or they fall for you

45

at five past four, there were three of us
at the station by the eighth wagon,
smoking while waiting for the fourth
who never showed up

46

and everything goes according to plan,
a girl on the next bench over
takes off her shoes, we watch
the flowing river and nothing
goes according to plan

47

there is a time for reading

48

(nuo gegužės ketvirtosios iki birželio aštuntosios)

49

o jeigu tris dienas neskaitei
jokios knygos – tavo žodžiai
plauks paviršiumi

50

o jeigu veidą atsuksi į saulę –
šėšėlis pasiliks tau už nugaros

51

o jeigu sergi jūros liga –
užtenka prisėst po medžiu
ir praeis

52

o jeigu ilgai žiūrėsi į ugnį –
tavo sapnai nubals

53

o jeigu ji paprašys:
papasakok savo sapnus, kurių neprisimeni

48

(od četrtega maja do osmega junija)

49

toda če tri dni ne bereš
nobene knjige – tvoje besede
plavajo na površini

50

če pa obrneš obraz proti soncu –
ti bo senca ostala za hrbtom

51

in če bolehaš za morsko boleznijo –
zadošča, da sedeš pod drevo
in bo minilo

52

in če dolgo strmiš v ogenj –
tvoje sanje zbledijo

53

in če te ona poprosi,
da ji poveš svoje sanje, ki se jih ne spomniš

48

(from may fourth to june eighth)

49

and if for three days you haven't read
a single book – your words
will swim on the surface

50

and if you turn your face to the sun –
your shadow will remain behind you

51

and if you get seasick –
it suffices to sit under a tree
and it goes away

52

and if you look for a while at the fire –
your dreams will pale

53

and if she asks,
tell her your dreams, which you don't remember

54

ką jai atsakysi?

55

o jeigu paklaus:

kuo kvepia tavo pagalvė?

56

ką atsakysi tada?

57

o jeigu ...

58

(liepos tryliktoji, po penkių aštuonios)

59

skrieja pasaulis, o aš lieku vietoj,

visuomet lieku vietoj, stengiuos

beveik nejudėti, kad jos nepažadindčiau

60

kyla į dangų vanduo, užpildo

debesų raumenis

54

kaj ji boš odgovoril?

55

in če te vpraša:
po čem diši tvoja blazina?

56

kaj ji odvrneš tedaj?

57

in če ...

58

(trinajsti julij, osem čez pet)

59

svet leti, jaz pa tečem na mestu,
ves čas tečem na mestu, trudim se,
da se ne bi premikal, da je ne bi prebudil

60

voda se dviga v nebo, napolnjuje
mišice neba

54

how should you answer her?

55

and if she asks:
what does your pillow smell like?

56

what will you answer then?

56

and if ...

58

(july thirteenth, eight after five)

59

the world flies, and I run in place,
always remaining in place, trying
not to move, not to wake her up

60

water rises to the sky, filling
the muscles of clouds

61

ir kvapas, tas kvapas prieš audrą,
ir vėjas medžiuose, iš įtampos
virpa langai, gėlės susigūžia,
tuoj, tuoj, tuoj prasidės

62

(nuo rugpjūčio šeštosios iki ...)

63

ir žaibas nutvilko tinklainę
ir žaibas nutvilko tinklainę

64

65

balandis

66

labai svarbu nejudėti

61

in vonj, tisti vonj pred nevihto,
in veter v drevesih, od napetosti
se tresejo okna, rože se stisnejo druga k drugi,
vsak hip, vsak hip se bo začelo

62

(od šestega avgusta do ...)

63

in strela sežge mrežnico
in strela sežge mrežnico

64

65

april

66

nadvse pomembno je, da se ne premikaš

61

and the scent, the scent before the storm,
the wind within the trees, the windows
shiver with tension, flowers huddle,
soon, soon, soon it begins

62

(from august sixth until ...)

63

and lightning burned out her retina
and lightning burned out her retina

64

65

april

66

it's very important not to move

translated by Rimas Užgiris

Turiny

prieš atsisveikinant	4
sninga	10
Spárta	14
keliameji metai	18

Vsebina

pred slovesom	5
sneži	11
Šparta	15
prestopno leto	19

Contents

before saying goodbye	5
it's snowing	11
Sparta	15
leap years	19

Vytautas Stankus

(1984, Litva) Pesnik in prevajalec, živi v Vilni. Študiral je angleško filologijo na Litovski pedagoški univerzi. Pesmi je začel objavljati leta 2007. Njegova zbirka *Hoja po drugi strani ledu (Vaikščiojimas kita ledo puse, 2009)* je prejela nagrado Zigmasa Gaidamavičiуса - Gėlėja za pesniški prvenec leta. Njegovo drugo knjigo, *Od ogledala, zadaj (Iš veidrožio, už, 2014)*, so litovski kritiki razglasili za pesniško zbirko leta. Stankusove pesmi »lovijo ravnotežje na dramatični prepreki: med lepoto in resnico, med osamljenostjo in človekovimi napori, da jo premaga« (Valentinas Sventickas).

Klemen Pisk

(1973) je slovenski književnik, prevajalec in glasbenik. Kot pesnik je opozoril nase s prvo pesniško zbirko *Labas vakaras* (1998), tej sta sledili *Visoko in nagubano prapočelo* (2000) in *Mojster v spovednici* (2002). Prevaja iz poljščine in litovščine, med drugim poezijo Tomas Venclove in Krzysztoга Siwczyka ter romane Sigitasa Parulskisa, Jerzyja Pilcha in Jurge Ivanauskaitė.

(1984, Lithuania) is a poet and translator living in Vilnius. He studied English philology at the Lithuanian Pedagogical University. He first began publishing poems in 2007. His collection *Walking on the Other Side of Ice (Vaikščiojimas kita ledo puse, 2009)* won the Zigmasa Gaidamavičius-Gėlė Prize for best poetry debut. His second publication, *From the Mirror, Behind (Iš veidrožio, už, 2014)*, won the Lithuanian award for best poetry book of the year. Stankus's poems »balance on a dramatic bound: between beauty and truth, between loneliness and human efforts to overcome it« (Valentinas Sventickas).

(1973) is a Slovenian author, translator and musician. As a poet, he entered the Slovenian literary scene with his first collection *Good Evening (Labas vakaras, 1998)*, followed by *High and Wrinkled Primordial Substance (Visoko in nagubano prapočelo, 2000)* and *Master in the Confessional Box (Mojster v spovednici, 2002)*. He translates from Polish and Lithuanian, among other things the poetry of Tomas Venclova, Krzysztof Siwczyk and the novels of Sigitas Parulskis, Jerzy Pilch and Jurga Ivanauskaitė.